

מ"י 24560/03/23 - מדינת ישראל נגד מאיר וורוביץ

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 24560-03-23 מדינת ישראל נ' וורוביץ
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט גיל גבאי
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
חשודים	מאיר וורוביץ
החלטה	

לאחר שעיינתי בבקשה, בנספח הסודי, בחומר חקירה רלוונטי ושמעתי טיעוני הצדדים, מצאתי לקבל את הבקשה.

ב"כ המשיב הפנה עיקר טיעונו לכך שהערובה פקעה ביום 10.9.23, ומשפקעה אין באפשרות בית המשפט להאריכה.

ב"כ המשיב הפנה להוראת סעיף 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, לבש"פ 962/01 רבינוביץ נ' מ"י ולבש"פ 4586/06 חלידו נ' מ"י וטען כי כדי שיהיה אפשר להאריך את תנאי המעצר והערובה צריכים להתקיים בהתאם לשתי ההלכות שני תנאים מצטברים. האחד שהבקשה מוגשת במהלך התקופה ושנית שמתקיים דיון במעמד הצדדים במהלך התקופה.

אכן, כאמור בסעיף 58 לחוק ובפסיקה שהתייחסה אליו נקבע כי לא ניתן להאריך תוקפה של ערובה שפקעה, אלא שבענייננו ניתנה כבר ביום 4.9.23 החלטה המורה למשיב למסור תגובתו בתוך 3 ימים ממועד ההמצאה וכן נקבע בהחלטה כי עד החלטה אחרת מוארך תוקף תנאי השחרור.

התגובה נמסרה ביום 10.9.23 ועל אף שב"כ המשיב סבור כי הערובה פקעה באותו מועד לא הייתה בתגובה כל התייחסות לעניין זה.

אילו סבר ב"כ המשיב כי לבית המשפט אין סמכות להורות על הארכת התנאים עד החלטה אחרת ללא שהתקיים דיון במעמד הצדדים, מצופה היה כי יתייחס לכך בתגובתו אשר נמסרה במועד בו פקעה הערובה ולא ימתין להשמיע הטענה רק בדיון שהתקיים ביום 18.9.23, כאשר לטעמו בשלב זה המשיב מוחזק בתנאים שלא בסמכות מזה מספר ימים.

לאחר מתן ההחלטות אליהן הפנה ב"כ המשיב הייתה התייחסות נוספת בפסיקה לעניין זה.

כך בבש"פ 7094/22 מ"י נ' אזריאל (מיום 14.11.22) נקבע בהקשר זה כך:

"לסיום אציין נקודה נוספת באשר לבטלותה של החלטה שהאריכה את תוקפה של הערובה, משום שניתנה מבלי שהתקיים דיון בבקשה, אשר נקבע למועד שלאחר תום התקופה. המבקשת הבהירה בבקשתה כי היא אינה חולקת על המסקנה אליה הגיע בית המשפט המחוזי, כי החלטה זו בטלה. על כן הדיון בענייננו נסוב בחידוש תנאי ערובה לאחר שפקעו. **אעיר בעניין זה כי בפסיקת בית משפט זה הובהר בעבר כי "אין באיחור בדיון להארכת התנאים המגבילים כדי לשלול מבית המשפט את הסמכות להאריכם"** (בש"פ 5439/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (1.8.2018); בש"פ 7957/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (7.12.2014); בג"ץ 6760/22 אבו עלי נ' בית המשפט הצבאי לערעורים, פסקה 13 [פורסם בנבו] (12.10.2022)). **משכך, יש רגליים לסברה כי ענייננו לא ב"חידוש" תנאי ערובה שפקעו, כי אם בפגם שנפל בהארכת תנאי הערובה. פגם כאמור בהליך בדמות איחור בקיום דיון, יכול שיינתן לו משקל בין מכלול הנסיבות הרלוונטיות לעניין** (בש"פ 4234/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם בנבו] (19.6.2014)). אולם אין בהכרח משמעות הדבר כי תנאי הערובה "פקעו" בשל כך. מכל מקום, משלא פסעה המבקשת בדרך זו, לא אאריך עוד בדבר" (הדגשה הוספה - ג.ג.)

מצאתי לאחר עיון בחומר שהוצג לעיוני כי יש מקום להארכת התנאים גם בהתחשב בפגם האמור.

אפנה בעניין זה לאמור בנספח הסודי אשר סומן במ/1 ובחומרים רלוונטיים אשר הוצגו לעיוני וסומנו על ידי במ/2 - במ/8.

העיון בחומרים אלה העלה כי החשד לביצוע העבירות המיוחסות למשיב התבסס והתחזק, המשיב המשיך לשמור על שתיקה גורפת באופן המחזק את הראיות כנגדו ואף יש בו כדי להביא להארכת החקירה.

יתר על כן, עלה כי חשד כי המשיב המשיך בביצוע עבירות גם לאחר ששוחרר בתנאים ביום 14.3.23. ראה האמור בעמ' 8 סעיף ל"ב בנספח הסודי ובמסמך אשר סומן על ידי במ/8.

היחידה החוקרת ביצעה פעולות חקירה רבות במהלך הזמן שחלף ויש לאפשר ליחידה החוקרת פרק זמן נוסף לשם מיצוי החקירה.

נתתי דעתי גם לעובדה כי תנאי השחרור של המשיב אינם מכבידים, וכוללים בשלב זה איסור יציאה מהארץ, חובת התייצבות לחקירה או משפט וחובת הודעה על כל שינוי בכתובת או מספר טלפון.

חזקה על היחידה החוקרת כי במידה והמשיב יבקש לצאת את הארץ לצורך ספציפי, תיתן הסכמתה ליציאה כאמור בכפוף למתן ערבויות מתאימות. ככל שתתעורר מחלוקת ייקבע דיון ותיתן החלטה.

אשר על כן אני מורה על הארכת תנאי השחרור והערבויות למשך 180 ימים כמבוקש.

הנספח הסודי יוחזר למבקשת על ידי המזכירות.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ד, 18 ספטמבר 2023, בהעדר
הצדדים.